Lietas Nr. A420257323
AA43-0085-26/9
ECLI:LV:ADAT:2026:0430.A420257323.8.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 30.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Santa Liniņa, tiesneses Irina Kaļiņina un Roze Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Klimata un enerģētikas ministrijas pieteikumu par 2011.gada 23.septembra līguma Nr.KPFI-12/144 ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Resort Investments" par projektu „Saules kolektoru sistēmu uzstādīšana un zemes siltumsūkņu būvniecība Saulkrastos" izpildes pareizību un pienākuma uzlikšanu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Resort Investments" atmaksāt saņemtā finansējuma daļu 85 777,77*euro*, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Resort Investments" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 11.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Atbildētāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Resort Investments"(turpmāk – atbildētāja vai sabiedrība) Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansēto projektu atklātā konkursa ,,Atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai" (turpmāk – konkurss) ietvaros iesniedza projekta iesniegumu Nr.KPFI-12/144 ,,Saules kolektoru sistēmu uzstādīšana un zemes siltumsūkņu būvniecība Saulkrastos" (turpmāk – projekts). Projekts paredzēja septiņu daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku kompleksā/Nosaukums A//Adrese A/ un /Adrese B/, izbūvēt saules kolektoru sistēmu un siltumsūkņu stacijas ar mērķi izmantot atjaunojamos energoresursus (saules enerģiju) karstā ūdens un apkures nodrošināšanai.

Ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (no 2023.gada 1.janvāra Klimata un enerģētikas ministrija) (turpmāk – ministrija) 2011.gada 4.augusta lēmumu Nr.12/144 apstiprināts atbildētājas projekts.

2011.gada 23.septembrī ministrija, sabiedrība ar ierobežotu atbildību ,,Vides investīciju fonds" (turpmāk – Vides investīciju fonds) un atbildētāja noslēdza līgumu par projekta īstenošanu (turpmāk – Līgums). Atbilstoši līgumam atbildētājai projekta īstenošanai piešķirts finansējums 269 977,42*euro*.

[2] Ministrija vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par līguma izpildes pareizību un pienākuma uzlikšanu sabiedrībai atmaksāt saņemto finansējuma daļu 85 777,70 *euro*.

Pieteikumā norādīts, ka atbilstoši līgumam sabiedrībai projekta īstenošanas rezultātā bija jāsasniedz oglekļa dioksīda (CO2) emisijas samazinājuma rādītājs vismaz 236,103 tonnas CO_2 gadā. Projektā plānotie rezultāti nav pilnībā sasniegti nevienā projekta monitoringa gadā (tostarp, arī pagarinātājā monitoringa periodā). Tā kā projektā nav radušies iepriekš neparedzami vai no sabiedrības neatkarīgi ārēji apstākļi, kas būtu ietekmējuši līgumā un projekta iesniegumā noteikto rezultātu sasniegšanu, finansējums 85 777,77 *euro* ir atzīstams par neattiecināmu un ir atmaksājams.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 11.novembra spriedumu ministrijas pieteikums apmierināts – konstatēts, ka sabiedrība nav pareizi izpildījusi Līgumu, un tai uzlikts pienākums atmaksāt saņemtā finansējuma daļu 85 777,77 *euro* apmērā.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādīto.

[3.1] Projekta ietvaros atbilstoši Līgumam atbildētājai bija jāuzstāda saules kolektoru sistēma un jāveic siltumsūkņu būvniecība, ko atbildētāja ir izdarījusi. Vienlaikus atbilstoši Līguma Speciālo noteikumu 1.1.apakšpunktam atbildētājai projekta īstenošanas rezultātā bija jāsasniedz oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs vismaz 236,103 tCO_2 gadā.

No atbildētājas iesniegtajiem monitoringa pārskatiem ministrija konstatēja, ka atsevišķi monitoringa pārskati ir kļūdaini, kā arī nav sniegta pieprasītā informācija, kopumā ministrija konstatēja, ka projektā plānotie rezultāti nav pilnībā sasniegti nevienā projekta monitoringa gadā, tostarp, arī pagarinātājā monitoringa periodā.

Atbildētāja par norādīto apstākli nekādus iebildumus ne ministrijai, ne tiesai nav norādījusi.

[3.2] Likuma ,,Par Latvijas Republikas dalību Kioto protokola elastīgajos mehānismos" (*apgabaltiesas piebilde: zaudējis spēku 2025.gada 12.decembrī*) 2.pants noteic, ka likuma mērķis ir veicināt globālo klimata pārmaiņu novēršanu, pielāgošanos klimata pārmaiņu radītajām sekām un sekmēt Kioto protokolā Latvijas Republikai noteikto siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas saistību izpildi, izmantojot Kioto protokola elastīgos mehānismus. Likuma 10.pants noteic klimata pārmaiņu finanšu instrumenta vadības un īstenošanas kārtību, tostarp atbilstoši šā panta $1.^3$daļai, ja projektam piešķirts finansējums no klimata pārmaiņu finanšu instrumenta līdzekļiem, projekta īstenotājs slēdz trīspusēju līgumu par projekta īstenošanu ar ministriju un Vides investīciju fondu.

Ministru kabineta 2011.gada 4.janvāra noteikumu Nr.12 ,,Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansēto projektu atklāta konkursa ,,Atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai" nolikums" (turpmāk – noteikumi Nr.12) 2.punkts noteic, ka konkursa mērķis ir oglekļa dioksīda emisiju samazināšana, ieviešot tehnoloģijas, kurās izmanto atjaunojamos energoresursus siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai, kā arī nodrošinot pāreju no tehnoloģijām, kurās izmanto fosilos energoresursus, uz tehnoloģijām, kurās izmanto atjaunojamos energoresursus.

Šo noteikumu 82.punkts noteic, ka finansējuma saņēmējs ir atbildīgs par projekta līgumā un projekta iesniegumā noteikto rezultātu sasniegšanu, tai skaitā par oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu.

Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.1.apakšpunkts paredz, ka atbildētājai ir pienākums īstenot projektu, ievērojot projekta īstenošanas termiņu un nodrošinot projekta mērķa un projektā plānoto rezultātu sasniegšanu, tajā skaitā oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu.

Atbilstoši noteikumu Nr.12 89.punktam, ja tiek konstatēts, ka projekta līgumā un projekta iesniegumā norādītais oglekļa dioksīda emisiju plānotais samazinājums gadā nav sasniegts, atbildīgā iestāde pieņem lēmumu par projektam izmaksāto finanšu instrumenta līdzekļu atzīšanu par neattiecināmiem un finanšu instrumenta līdzekļu atgūšanu.

Savukārt Līguma Vispārīgo noteikumu 7.1.4.apakšpunkts noteic, ka atbildīgā iestāde var pilnībā samazināt vai pilnībā nepiešķirt atbalsta summu vai pieprasīt finansējuma saņēmējam atmaksāt tam jau samaksāto atbalsta

summu vai tās daļu, ja finansējuma saņēmējs nepilda līguma 4.1.punktā noteiktos pienākumus, kā arī atbilstoši līguma Vispārīgo noteikumu (grozījumu Nr.3 redakcijā) 7.1.6.apakšpunktam, ja Vides investīciju fonds, atbilstoši finansējuma saņēmēja iesniegtajiem monitoringa pārskatiem pēc monitoringa perioda pēdējā monitoringa gada konstatē, ka līgumā un projekta iesniegumā noteiktais oglekļa dioksīda emisiju samazinājums gadā, salīdzinot ar monitoringa perioda monitoringa gadu vidējo oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu gadā, nav sasniegts, un Vides investīciju fonds aprēķina oglekļa dioksīda emisijas neatbilstību un atgūstamo neattiecināmo līdzekļu apjomu, un atbildīgā iestāde pieņem lēmumu par šo līdzekļu atzīšanu par neattiecināmiem un atbalsta summas vai tās daļas atgūšanu.

No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka ministrija 2022.gada 29.jūlijā nosūtīja atbildētājai vēstuli Nr.9-10/5370 ar atmaksājamo neattiecināmo līdzekļu aprēķinu un 2023.gada 2.janvārī atkārotu vēstuli Nr.9-10/2 par pienākumu veikt Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansējuma neattiecināmo līdzekļu 85 777,77 *euro* atmaksu līdz 2023.gada 13.janvārim.

Atbildētāja 2023.gada 3.martā vērsusies ministrijā ar vēstuli, norādot uz apstākļiem, kāpēc nav sasniegti projekta mērķi. 2023.gada 11.maijā notikusi pušu tikšanās, tomēr vienošanās par kopīgu risinājumu netika panākta.

Ievērojot to, ka lietā nav strīds, ka atbildētāja projekta īstenošanas rezultātā nav sasniegusi prasīto oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītāju gadā un tādējādi nav izpildījusi līgumu, lietā ir konstatējami priekšnoteikumi finansējuma atmaksai.

[3.3] Atbildētāja uzsvēra, ka rādītāji netika sasniegti, jo dzīvojamo māju komplekss /Nosaukums A/ ir ēku komplekss, kas paredzēts brīvdienu pavadīšanai, nevis izmitināšanai visa gada garumā. Projekta biznesa plānā bija paredzēta dzīvokļu pārdošana privātpersonām, projekta īstenošanas gaitā atbildētājas īpašumtiesības atlikušas 25% dzīvokļu. Atbildētāja nevar piespiest iedzīvotājus ziemas periodā izmantot savus dzīvokļus, dzīvokļu īpašnieki nav uzņēmušies saistības, lai samazinātu CO_2. Apstiprinot projektu, visi 124 dzīvokļi tika ieskaitīti kā parastas mājsaimniecības, kas patērē fosilo kurināmo. Tā kā virkne dzīvokļu netiek lietoti, tad netiek arī patērēts fosilais kurināmais un CO_2 emisijas ir minimālas.

Tāpat atbildētāja atsaucas uz tehniskām problēmām, norādot, ka dzīvokļos esošie radiatori nav savietojami ar projektā norādītajām iekārtām, jo siltumsūkņa saražoto siltumenerģijas daudzumu dzīvokļos esošie radiatori nespēj apstrādāt un piegādāt telpām. Atbildētāja uzskata, ka ministrijai bija pienākums pārbaudīt, vai konkrētās specifikācijas siltumsūknis spēs nodrošināt projektā sasniedzamos rezultātus.

Izvērtējot atbildētājas iebildumus, tiesa secināja, ka norādītie apstākļi nav uzskatāmi par neparedzamiem vai no atbildētājas neatkarīgiem ārējiem apstākļiem, kas ietekmējuši līguma īstenošanu, kas pamatojams ar turpmāk norādīto.

[3.4] Atbilstoši noteikumu Nr.12 54.punktam projektu iesniegumu administratīvo vērtēšanu veic atbilstoši precizējamiem un neprecizējamiem administratīvās vērtēšanas kritērijiem, kā arī kvalitātes vērtēšanas kritērijiem. Atbilstoši šo noteikumu 59.punktam vērtēšanas komisija, ja nepieciešams, pieaicinot ekspertus, pārbauda projekta iesniegumā norādīto sasniedzamo rādītāju atbilstību projektā plānotajām aktivitātēm un iesniegtajai dokumentācijai, savukārt 60.punkts paredz, ja pārbaudes laikā tiek konstatēts, ka projekta iesniedzējs projekta iesniegumā ir sniedzis nepatiesu informāciju, atbildīgā iestāde pieņem lēmumu par projekta iesnieguma noraidīšanu.

No minētajām normām neizriet vērtēšanas komisijas pienākums veikt katra projekta ekspertīzi. Tiesa uzsvēra, ka noteikumu Nr.12 82.punkts noteic, ka tieši finansējuma saņēmējs ir atbildīgs par līgumā un projekta iesniegumā noteikto rezultātu sasniegšanu, tai skaitā par oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu. Tāpat arī atbilstoši iepriekš norādītajiem Līguma Vispārīgo nosacījumu 7.1.4. un 7.1.6. apakšpunktiem gadījumā, ja finansējuma saņēmējs nepilda projekta līgumā noteikto rezultātu sasniegšanu, no finansējuma saņēmēja tiek atprasīta atbalsta summa.

Līdz ar to nedz normatīvie akti, nedz Līgums nevarēja radīt atbildētājai tiesisku paļāvību, ka tai netiks atprasīti izmaksātie finanšu līdzekļi projekta līguma un iesnieguma rezultātu neizpildes gadījumā.

Attiecībā uz atbildētājas norādi, ka ministrijai bija zināms, ka dzīvokļi tiks pārdoti, tiesa vērsa atbildētājas uzmanību uz Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.3.punktu, kas paredz atbildētājas pienākumu nodrošināt, ka ēkas

vai zemesgabali, kuros ir plānots īstenot projekta aktivitātes, ir finansējuma saņēmēja īpašumā, valdījumā vai lietojumā vai par tiem finansējuma saņēmējs ir noslēdzis ilgtermiņa nomas līgumu. Attiecīgi tikai pašas atbildētājas ziņā ir noteikt nekustamā īpašuma atsavināšanas nosacījumus tā, lai atbildētāja varētu ievērot savas no līguma izrietošās saistības.

Attiecībā uz atbildētājas apsvērumiem par iekārtu nesaderību, tiesa norādīja, ka atbilstoši Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.12.1.punktam atbildētāja apņēmās nodrošināt projekta un tā rezultātu atbilstību konkursa īstenošanu regulējošajos Ministru kabineta noteikumos noteiktajiem nosacījumiem Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansējuma piešķiršanai, kā arī specifiskajiem nosacījumiem attiecībā uz attiecīgu tehnoloģiju vai finansējuma saņēmēju loku, kā arī 4.1.12.7.punktam – nekavējoties informēt Vides investīciju fondu par jebkādiem notikumiem un apstākļiem, kas apdraud vai negatīvi ietekmē, vai kas varētu apdraudēt vai negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu, projekta mērķus vai rezultātus un līguma izpildi. Tāpat atbilstoši Līguma Vispārīgo noteikumu 4.2.3.punktam atbildētājai bija tiesības ierosināt citus grozījumus projektā.

Lietā vairs nav nozīmes, vai iekārtas netika darbinātas ekonomisku vai tehnisku apsvērumu dēļ, jo monitoringa periods ar pagarinājumu ir beidzies. Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis paskaidroja, ka gaisa siltumsūknis praktiski nav strādājis ne dienu, zemes siltumsūknis teorētiski varēja strādāt, bet tas sistēmā dod tikai 55 C^0 siltumu, kas ir par maz dzīvokļa apsildei. Tiesa uzskatīja, ka atbildētājai bija pienākums ziņot savlaicīgi par šiem apstākļiem, kā arī pašai savlaicīgi meklēt tehnoloģiskos risinājumus, lai izpildītu savas no Līguma izrietošās saistības.

[3.5] Attiecībā uz atbildētājas norādi, ka ziemā dzīvokļi netika apsildīti, tāpēc CO_2 emisijas ir minimālas un ir sasniegti likuma mērķi, tiesa norādīja, ka minētie apsvērumi nav pamats konstatēt Līguma izpildi.

Salīdzināmā lietā Senāts atzinis, ka klimata pārmaiņu finanšu instrumenta līdzekļu piešķiršana ir konkursa kārtībā sniegts atbalsts, kas piešķirts ar konkrētiem nosacījumiem, ņemot vērā apstiprināto projekta iesniegumu un noslēgto līgumu. Ja patiešām pastāv objektīva nepieciešamība projekta īstenošanā kaut ko mainīt, tas saskaņojams noteiktā kārtībā, un līgumā izdarāmi attiecīgi grozījumi. Kamēr līgums nav grozīts, finansējuma saņēmējam nav tiesību projektu īstenot, atkāpjoties no līguma prasībām (*Senāta 2020.gada 14.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-243/2020, ECLI:LV:AT:2020:0714.A420214316.8.S, 18.punkts*).

[3.6] Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka atbildētāja ir nepareizi izpildījusi Līgumu un līdz ar to ministrijas pieteikums par atbildētājai piešķirtā un izmaksātās Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansējuma neattiecināmo līdzekļu daļas 85 777,77 *euro* atmaksu ir pamatots un apmierināms.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 11.novembra spriedumu sabiedrība iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot pieteikumu noraidīt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa šajā lietā nav sapratusi tehniskās detaļas, taču atteicās veikt neatkarīgu tehnisko ekspertīzi, kas būtu ļāvusi noskaidrot faktus par uzstādīto iekārtu un tās darbības režīmiem. Vides investīciju fonds apzinājās iekārtu darbības problēmas un to neefektivitāti, bet neveica nekādus pasākumus, lai koriģētu līguma nosacījumus vai mainītu uzstādītās iekārtas.

[4.2] Strīdus objekts ir dzīvojamo ēku komplekss, kas pieder daudziem īpašniekiem. Tam nav viena stabila patēriņa režīma, ko var paredzēt, un īpašniekus arī nav iespējams piespiest patērēt dabasgāzi, ja viņiem tā nav nepieciešama. Apsildīt tukšus dzīvokļus tikai tāpēc, lai nodrošinātu līguma nosacījumu izpildi, ir neracionāli, ekonomiski neizdevīgi, kaitīgi videi un pretrunā līguma būtībai.

[4.3] Sabiedrības ieskatā tā ir panākusi vēl lielāku CO_2 emisiju ietaupījumu, nekā tas paredzēts līgumā. Ēku komplekss sastāv no 124 dzīvokļiem, tam gadā nepieciešami 2872 MWh siltumenerģijas. Sadedzinot šo gāzes daudzumu, atmosfērā nonāks 758 tCO_2 Izmantojot projekta iekārtas, šim rādītājam jāsamazinās par 236,103 tCO^2 gadā. Vadoties pēc dabas gāzes skaitītājiem, uz 2023.gada 31.decembri komplekss visā tā darbības laikā patērēja 560 000 m^3 gāzes jeb vidēji 1234 MWh enerģijas gadā, attiecīgi atmosfērā faktiski tika izlaistas vidēji 326 tCO^2. Tādējādi vidēji gadā plānoto 758 tCO_2 vietā projektā tika emitētas 326 tCO_2, t.i. aptuveni puse no

aprēķinātajiem parametriem. Šim ietaupījumam jāpievieno arī ietaupījums no uzstādīto iekārtu izmantošanas 161 tCO_2apjomā gadā. Kopumā ietaupījums ir vairāk nekā divas reizes lielāks, nekā paredzēts projektā.

[4.4] Projekts faktiski nebija realizējams no paša sākuma, jo saņemtās iekārtas nedarbojās parametros, kas prasīti dzīvojamās mājas normālai ekspluatācijai. Darbības sākumā, kad iekārta nesasniedza deklarētās īpašības, atbildētāja tās modernizācijā ieguldīja aptuveni 30 000 *euro*, taču uzstādītais tehniskais risinājums nevar nodrošināt nepieciešamos parametrus dzīvokļu apkurei.

[4.5] Tiesa nav pievērsusi uzmanību, ka kompleksa ēkas tika nodotas ekspluatācijā tikai 2011.gada 18.novembrī, bet līgums tika parakstīts 2011.gada 23.septembrī. Faktiski tas nozīmē, ka līgums tika parakstīts, kad juridiski ēkas vēl nepastāvēja, kas jau pats par sevi ir konkursa nosacījumu pārkāpums, jo projektu pieteikumus var iesniegt tikai ar ekspluatācijā nodotām ēkām, kuru tehniskie parametri ir zināmi.

[5] Ministrija rakstveida paskaidrojumos par atbildētāja apelācijas sūdzību uzskata to par nepamatotu un lūdz noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka atbildētājas apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir apmierināms.

[7] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 11.novembra sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti konstatējusi, ka Līgumu atbildētāja nav izpildījusi pareizi un tai uzliekams pienākums atmaksāt neattiecināmo finansējuma apjomu.

Tā kā pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa pievienojas tā motivācijai un to neatkārto.

Papildus Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[8] Lietā nav strīda, ka projekts ir īstenots, projektā paredzētās alternatīvās siltumenerģijas ražošanas iekārtas ir iegādātās un uzstādītas ēkās projekta realizācijas vietā, ēkas ir nodotas ekspluatācijā. Taču, kā izriet no sabiedrības iesniegtajiem monitoringa pārskatiem, septiņu gadu laikā no projekta īstenošanas pabeigšanas Līgumā paredzētais vidējais oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs gadā nav ticis sasniegts. Būtībā atbildētāja neapstrīd, ka tā nav izpildījusi Līgumu atbilstoši tajā noteiktajām saistībām. Tomēr atbildētājas ieskatā pastāv apstākļi, kas attaisno projektā paredzēto rezultātu nesasniegšanu.

Saskaņā ar Līguma 12.punktu puses tiek atbrīvotas no atbildības par daļēju vai pilnīgu Līguma neizpildi, ja šī neizpilde ir radusies pēc Līguma noslēgšanas nepārvaramas varas rezultātā, ko puses nav varējušas paredzēt un novērst saprātīgiem līdzekļiem. Ar nepārvaramu varu tiek saprasti jebkādi no puses gribas neatkarīgi apstākļi (ja tā ir rīkojusies saprātīgi un godīgi), kuru rezultātā nav bijis iespējams saistības izpildīt pienācīgi, ja puse šos apstākļus nav spējusi paredzēt un ja šos apstākļus nav bijis iespējams novērst ar saprātīgiem un godīgiem paņēmieniem.

Tādējādi, lai būtu pamats atbrīvot atbildētāju no atbildības par Līguma neizpildi, lietā noskaidrojams, vai apstākļi, kuru dēļ oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājus sabiedrībai neizdevās sasniegt, ir saistāmi ar nepārvaramu varu.

[9] Kā izriet no lietas materiāliem, ēku kompleksā /Nosaukums A/ siltumenerģijas nodrošināšanai ir paredzēts komplekss tehnoloģiskais risinājums – ir uzstādītas saules kolektoru, siltumsūkņu sistēmas un sašķidrinātās gāzes apkures iekārta. Atbildētāja norāda, ka faktiski gadā tā ietaupa vairāk nekā divas reizes CO2 emisijas nekā paredzēts projektā, jo ēku komplekss /Nosaukums A/ ir vasaras brīvdienu kūrorts, tāpēc nepieciešamais dabasgāzes patēriņš ziemas apkures periodā ir mazāks, attiecīgi mazāks ir CO_2 izmešu apjoms.

Izvērtējusi minēto argumentu, apgabaltiesa uzskata, ka atbildētāja nepareizi izprot ar Līgumu uzņemtās saistības samazināt CO_2 emisiju. Publisko finansējumu atbildētājai nepiešķīra par to, lai tā, lietojot dabasgāzes apkures katlu, apņemtos mazāk tērēt fosilo kurināmo (dabasgāzi), bet par to, lai ēku ekspluatācijai nepieciešamā siltumenerģija tiktu iegūta tieši no atjaunojamajiem dabas resursiem, izmantojot ar publiskā finansējuma atbalstu iegādātās iekārtas.

Atbildētājas gadījumā pārbaudēs Vides investīciju fonds ir konstatējis, ka projekta ietvaros uzstādītie siltumsūkņi netiek izmantoti vai izmantoti nepietiekami.

Tādējādi projekta mērķis samazināt fosilos energoresursu, pielietojot tehnoloģijas, kuras izmanto atjaunojamos energoresursus, netiek sasniegts. Tas vien, ka projektā paredzētās iekārtas ir iegādātas un uzstādītas, bet CO_2 emisijas ierobežošana tiek nodrošināta, mazāk izmantojot ar fosilo kurināmo saražoto siltumenerģiju, nav uzskatāmi par tādiem apstākļiem, kas varētu attaisnot Līguma saistību nepildīšanu.

[10] Kā skaidro atbildētāja, siltumsūkņu ekspluatācijas laikā izrādījās, ka tie nav piemēroti ēkās uzstādītajiem radiatoriem tādā ziņā, ka siltumenerģijas daudzumu, ko var saražot siltumsūknis, dzīvokļos uzstādītie radiatori faktiski nespēj apstrādāt un piegādāt telpām, kā rezultātā gaisa temperatūra telpās ziemas periodā nav pietiekama, līdz ar to apkurei tiek izmantota dabasgāze.

Fakts, ka uzstādītās iekārtas nevar nodrošināt nepieciešamos parametrus dzīvokļu apkurei, nav vērtējams kā apstāklis, ko atbildētāja nevarēja paredzēt un novērst. Lietā ir iesniegts sabiedrības sagatavotais darba uzdevums iekārtu piegādes un uzstādīšanas veicējam, kurā norādīti ēku parametri, sasniedzamie rādītāji, iekārtu specifikācijas (*lietas 2.sējuma 2556.-266.lapa*). Tādējādi tieši sabiedrība ir definējusi, kādus rezultātus tā plāno sasniegt, un izvēlējusies iekārtas, kuras spēs šos rezultātus nodrošināt. Attiecīgi sabiedrībai ir arī jāuzņemas atbildība, ja tās prognozes un veiktās izvēles nav sevi attaisnojušas.

[11] Atbildētāja pārmet ministrijai, ka tā nav pietiekami rūpīgi izvērtējusi projektu un pieļāvusi, ka projekts tiek apstiprināts, lai gan no projektā iekļautajām ziņām par izvēlētajām tehnoloģijām varēja secināt, ka sasniegt projektā paredzētos rezultātus nebūs iespējams.

Iepazinusies ar lietā iesniegto projekta dokumentāciju, konstatējams, ka konkursa vērtēšanas komisija ir atzinusi, ka projekts atbilst kvalitatīvajiem kritērijiem, kuri noteikti noteikumu Nr.12 5.pielikumā. Ņemot vērā konkrētās lietas izskatīšanas robežas, apgabaltiesai nav pienākums pārbaudīt vērtētāju vērtējuma pamatotību, tādēļ apgabaltiesa nepievērsīsies atbildētājas argumentiem par vērtēšanas procesu.

Apgabaltiesa ņem vērā, ka sabiedrība pati ir veikusi visus nepieciešamos aprēķinus, tehnisko analīzi un noteikusi sasniedzamos rādītājus projekta ietvaros, ievērojot noteikumu Nr.12 prasības un balstoties uz iekārtu ražotāju tehniskajiem rādītājiem. Tādējādi atbildētāja ir atbildīga par sniegto ziņu patiesumu. Atbildētāja nav norādījusi tieši, kuri no projekta iesniegumā norādītajiem matemātiskajiem aprēķiniem ir kļūdaini. Turklāt projekta iesnieguma 3.3.punktā „Pasākumi projekta ieviešanas risku mazināšanai” ir norādīts, ka projekta apstiprināšanas gadījumā projekta realizācijai tiks piesaistīti zinošākie un pieredzejošākie speciālisti, īpaša uzmanība tiks pievērsta kvalitatīvu tehnisko specifikāciju dokumentācijas sagatavošanai, pirms izstrādāto dokumentu parakstīšanas tiks pielietots „četru acu” princips, lai izvairītos no tehniskām kļūdām. Kā projekta

īstenošanas risks ir norādīti nekvalitatīvi izejas dati par ēkas tehnisko stāvokli, un, lai to novērstu, paredzēts veikt regulāru būvdarbu veicēju uzraudzību. Minētais apliecina, ka atbildētāja ir apzinājusies atbildību par projektā iekļautajām ziņām un veiktajiem aprēķiniem.

[12] Atbildētāja ir iesniegusi neatkarīga eksperta ēku energoefektivitātes jomā /Persona A/ rakstisku viedokli par siltumsūkni*VITOCAL 300-G PRO*, kurā eksperts ir secinājis, ka esošajā ēkā uzstādītais siltumsūknis ir tehnoloģiski nepiemērots risinājums, jo šī siltumsūkņa maksimālā padeves temperatūra 60 C^0 nav pietiekama ēkā uzstādīto *Jaga* radiatoru vajadzībām. Siltumsūknis nespēj efektīvi nodrošināt siltumenerģijas ražošanu ēkas vajadzībām laikā, kad ārā gaisa temperatūra ir zem 8 – 10 C^0. Savukārt saistībā ar saules kolektoriem eksperts ir salīdzinājis projekta iesniegumā un tā pielikumā iekļauto informāciju par saules kolektoru jaudu un konstatējis atšķirīgu informāciju, kas liek apšaubīt projektā norādīto sasniedzamo rezultātu ticamību (*lietas 2.sējuma 11.-17.lapa*).

Izvērtējot eksperta viedokli, apgabaltiesa secina, ka tas apliecina atbildētājas norādīto faktu, ka konkrētais siltumsūknis pēc saviem tehnoloģiskajiem rādītājiem nesader ar ēkā uzstādītajiem radiatoriem, taču, kā jau apgabaltiesa iepriekš norādīja to, kādas iekārtas izvēlēties un kā veidot apkures sistēmu, bija atkarīgs no atbildētājas pieņemtajiem lēmumiem. Atbildētāja nav norādījusi uz objektīviem apstākļiem, kas liedza atbildētājai noskaidrot no ēkas tehniskā projekta izstrādātājiem nepieciešamās ziņas par plānoto radiatoru tehniskajiem rādītājiem un izvērtēt to saderību ar projektā paredzētajiem tehnoloģiskajiem risinājumiem. Turklāt apgabaltiesa konstatē, ka projekta dokumentācijā atbildētāja nav sniegusi ziņas par ēkā uzstādītajiem sildelementiem un to saderību ar projekta iesniegumā norādītajiem siltumsūkņiem. Līdz ar to pārmetumi, ka projekta vērtētājiem vajadzēja konstatēt neatbilstības, ir acīmredzami nepamatoti. Savukārt eksperta konstatētajām pretrunām attiecībā uz saules kolektoru tehniskajiem rādītājiem nav izšķirošanas nozīmes lietā, jo, kā norādījusi ministrija, projekta rezultātu monitoringa dati norāda, ka kopumā par saules kolektoriem rezultāti tika sasniegti.

[13] Atbildētāja norāda, ka Līgums pretēji konkursa nosacījumiem tika noslēgts brīdī, kad ēkas vēl nebija nodotas ekspluatācijā.

Pārbaudot noteikumu Nr.12 regulējumu un Līguma nosacījumus, apgabaltiesa nekonstatē šķērsli līguma slēgšanai saistībā ar ēkas nodošanas ekspluatācijā brīdi.

[14] Apkopojot minēto, apgabaltiesa nekonstatē nepārvaramas varas apstākļus, lai būtu pamats atbrīvot atbildētāju no atbildības par Līguma neizpildi. Līdz ar to atbilstoši noteikumu Nr.12 89.punktam ministrijai bija tiesisks pamats pieņemt lēmumu par projektam izmaksāto finanšu instrumenta līdzekļu atzīšanu par neattiecināmiem un finanšu instrumenta līdzekļu atgūšanu.

[15] Ministrija par pieteikuma iesniegšanu tiesā samaksājusi valsts nodevu 30 *euro*. Tā kā pieteikums ir apmierināms, tad atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmajai daļai pieteicējas samaksātā valsts nodeva piespriežama no atbildētājas par labu pieteicējai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt Klimata un enerģētikas ministrijas pieteikumu;

konstatēt, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību ,,Resort Investments" nav pareizi izpildījusi Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas,sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Vides investīciju fonds" un sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Resort Investments" 2011.gada 23.septembra līgumu Nr.KPFI-12/144 par projekta ,,Saules kolektoru sistēmu uzstādīšana un zemes siltumsūkņu būvniecība Saulkrastos" īstenošanu;

uzlikt pienākumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību ,,Resort Investments", reģistrācijas Nr.40103296312, atmaksāt Klimata un enerģētikas ministrijai saņemto finansējuma daļu 85 777,77 (astoņdesmit pieci tūkstoši septiņi simti septiņdesmit septiņi*euro* un septiņdesmit septiņi centi);

piespriest no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Resort Investments" par labu Klimata un enerģētikas ministrijai (reģistrācijas numurs: 40900039891) tās samaksāto valsts nodevu 30*euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Senātā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesneses

S.Liniņa I.Kaļiņina R.Paegle